

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

221. Ad quam summam debet ascendere res, ut pretiosa dicatur ad effectum, ut Prælati illam non possit alienare? Et an reliquiæ sanctorum non possint alienari, itaut comprehendantur sub bonis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

non posse mobilia; nam inclusio vnius, est exclusio alterius, ex l. cum Prator. ff. de indic. l. cum maritus, C. de procurat. l. quammis, C. de pignor. & tradit Menoch. conf. 106. num. 314. & sequent. & conf. 1148. n. 13. & seq. Surdus decis. 145. num. 12. & conf. 25. num. 3. cum aliis penes ipsos.

5. Sed his non obstantibus posset aliquis dicere, quod in dicta declaratione sacre Congregationis etiam data sit licentia alienandi bona mobilia: quia, vt optime obseruat Castrus Palaus tom. 2. tr. 12. disp. vn. puncti. 15. n. 13. tota ratio prohibitionis alienandi res mobiles, quae seruando seruari possunt, est, quia inter bona immobilia computantur. Ergo concessa licentia alienandi bona immobilia, consequenter conceditur licentia alienandi bona mobilia; nam, vt dictum est, bona mobilia, quae seruando seruari possunt, bona immobilia reputantur. Et ita hanc sententiam, non adducens tamen hanc rationem, docet in terminis Ioannes Antonius Nouarius in summa Bullarum de alienatione rerum Regularium prohibita, n. 29. vbi postquam supradictam declarationem sacre Congregationis attulisset, ex illa sic infert. Vnde alienatio bonorum in Religione Theatinorum siue omnino, siue per constitutionem census redimibilis, siue per concessionem in emphyteusim potest a Praepositis cum consensu duarum partium Vocalium illius domus, cuius bona sunt alienanda, siue sint mobilia etiam pretiosa, siue sint immobilia cuiuscumque qualitatis & valoris, & in quocumque loco existentia, obtenta tantum facultate Praepositi Generalis, non autem Summi Pontificis, aut sacre Congregationis. Ita Nouarius. In quibus verbis, vt vides, non obstante quod in dicta declaratione solum efficiatur mentio de bonis immobilibus; hic author tamen ait idem dicendum esse de mobilibus, quae, vt dictum est, si seruando seruari possunt, inter immobilia numerantur; & ideo in licentia illa alienandi includuntur etiam ista.

6. Restat modo respondere ad argumentum pro contraria sententia adductum. Dico igitur veram esse regulam, quod inclusio vnius, est exclusio alterius; sed limitatur quando eadem ratio militat in exclusio, quae in inclusio, vt tradit Thomas de Thomassetis in floribus legum reg. 148. Menochius conf. 197. numer. 83. ver. Non obstat primo, & neotericus Barbosa, Simeon, & Augustinus, ille in locis communibus lit. 1. num. 17. hic in axiomatibus iuris, axiom. 120. numero 12. Sed in nostro casu, vt clarè patet, eadem ratio militat in bonis immobilibus, ac in bonis mobilibus; ergo inclusionem bonorum immobilium in Decreto sacre Congregationis factam dicendum est non excludere bona mobilia. Sed omnia supradicta disputationis causa dicta esse volo, nam resolutionem huius difficultatis ad oraculum Purpuratorum Patrum remitto.

RESOL. CCXXI.

Ad quam summam debet ascendere res vt pretiosa dicatur, ad effectum, vt Pralatus illam non possit alienare?

Et an Reliquia Sanctorum non possint alienari ita vt comprehendantur sub bonis mobilibus pretiosis prohibitis, sine debita solemnitate?

Et an possit fieri permutatio ab vna Ecclesia ad alteram absque solemnitate?

Et alij duo casus circa hoc in §. 4. & 5. huius Resolutionis explanantur.

Et tandem notatur non posse Regulares, inconsulta Sacra Congregatione accipere pecunias ad Cambium, vel mutuo cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis.

ris. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. 2. Ref. 223.

§. 1. **A**D hoc dubium ita respondet Castrus Palaus tom. 2. d. vnic. puncti. 15. §. 1. n. 2. Quod si inquiras cuius valoris debet esse res, vt pretiosa dicatur? Respondeo, mihi videri centum aureos attingere debere, h. n. sic illas res mobiles alienabiles esse, quae valore centum aureorum non attingunt. Ita illes, quod esset valde notandum, nisi determinasset sacra Congregatio, teste Homobono in consulti. cas. conf. vol. 2. p. 6. respons. 98. & Peregrino in compendio nouissimo nepturum privilegiorum, ver. Alienatio bonorum, in solutio, mobile pretiosum illud censeri quod excedit valorem 25. aureorum.

2. Notandum est tamen hic obiter, primò opinionem asserentem, Reliquias Sanctorum non comprehendendi sub bonis mobilibus pretiosis, prohibitis sine debita solemnitate alienari, probabilem esse, vt aduertit Peregrinus loco citato sub 4. & Bonacina tr. de alienatione disp. 2. q. vnic. puncti. 2. n. 3. 1. quia in Extraxag. Ambrosiose sermo solus est de alienandis bonis temporalibus pretio aestimabilibus: sed Reliquiae non sunt pretio aestimabiles; ergo illarum alienatio non prohibetur ex hoc capite. Sed affirmatiuam sententiam tenet ipse Bonacina, Peregrinus, Castrus Palaus numero 8. & alij.

3. Nota secundò, posse fieri permutationem ab vna Ecclesia ad alteram absque solemnitate. Ita Trucifanus p. 2. decis. 16. & alij, contra Bonacinam de alienatione, d. 2. q. vnic. p. 2. n. 14. Sed ego puto cum Peregrino loc. cit. sub 7. vttramque sententiam probabilem esse.

4. Nota tertio, fieri posse sine debita solemnitate transactionem, remissionem, aut concordiam aliquam de rebus Ecclesiae, in quarum possessione ipsa Ecclesia non existit, quia tunc non alienantur res, quas habet Ecclesia, sed quas sperat sub dubio habere remittere pro alicuius rei certae acquisitione. Ita Castrus Palaus §. 3. num. 2. & alij penes ipsum.

5. Nota quarto, oblationes imagini Regularium factas, praeter vota aurea, & argentea magni valoris, posse alienari per Superiorem sine requisitis solemnitatibus. Ita ex Bonacina Antonius Nouarius in summa Bullarum tit. de alienat. num. 22.

6. Nota quinto, non posse Regulares inconsulta sacra Congregatione, vt patet ex decreto sub die 21. Maij 1624. accipere pecunias ad cambium, vel mutuo, cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis. Ita Homobonus in cons. cas. conf. vol. 2. p. 6. resp. 97. Nouarius loco citato n. 13. Peyrinus in prin. Murim. tom. 2. conf. sit. 8. Urbani VIII. nisi excusaret, ait Lezana in summa qq. Regul. cap. 10. n. 4. aduersus dictum decretum, consuetudo legitime praescripta.

RESOL. CCXXII.

An si Comensus, vel particularis Religiosus consenseret in Banco pecunia quantitate cum sienore, possit exinde extraham illam distrahere non obstante P.alina, & Decreto Sacre Congregationis?

Et an census computetur inter mobilia, & pecunia retrahatur ex redemptione census Ecclesie possit distrahi absque facultate Apostolica? Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. Ref. 52.

§. 1. **A**ffirmatiue respondet P. Bordonus in Cons. regul. tom. 1. resol. 27. n. 52. Tum quia pecunia exposita negotiationi per contractum locatiu, & finito negotio, seu tempore praefixo restituta potest distrahi, cum huiusmodi pecunia sic exposita non habeat perpetuitatem in fructificando, vnde vna ex conditionibus est, vt non possit fieri pactum, Saluo Capitali.